

Оксана

Іваненко
(13 квітня 1906 – 17 грудня 1997)

**110 років від дня
народження**

ЖИТТЄВИЙ Ш ТВОРЧИЙ ШЛЯХ

- Народилася 13 квітня 1906 року в Полтаві.
- Дочка журналіста та письменника Дмитра Олексійовича Іваненка.

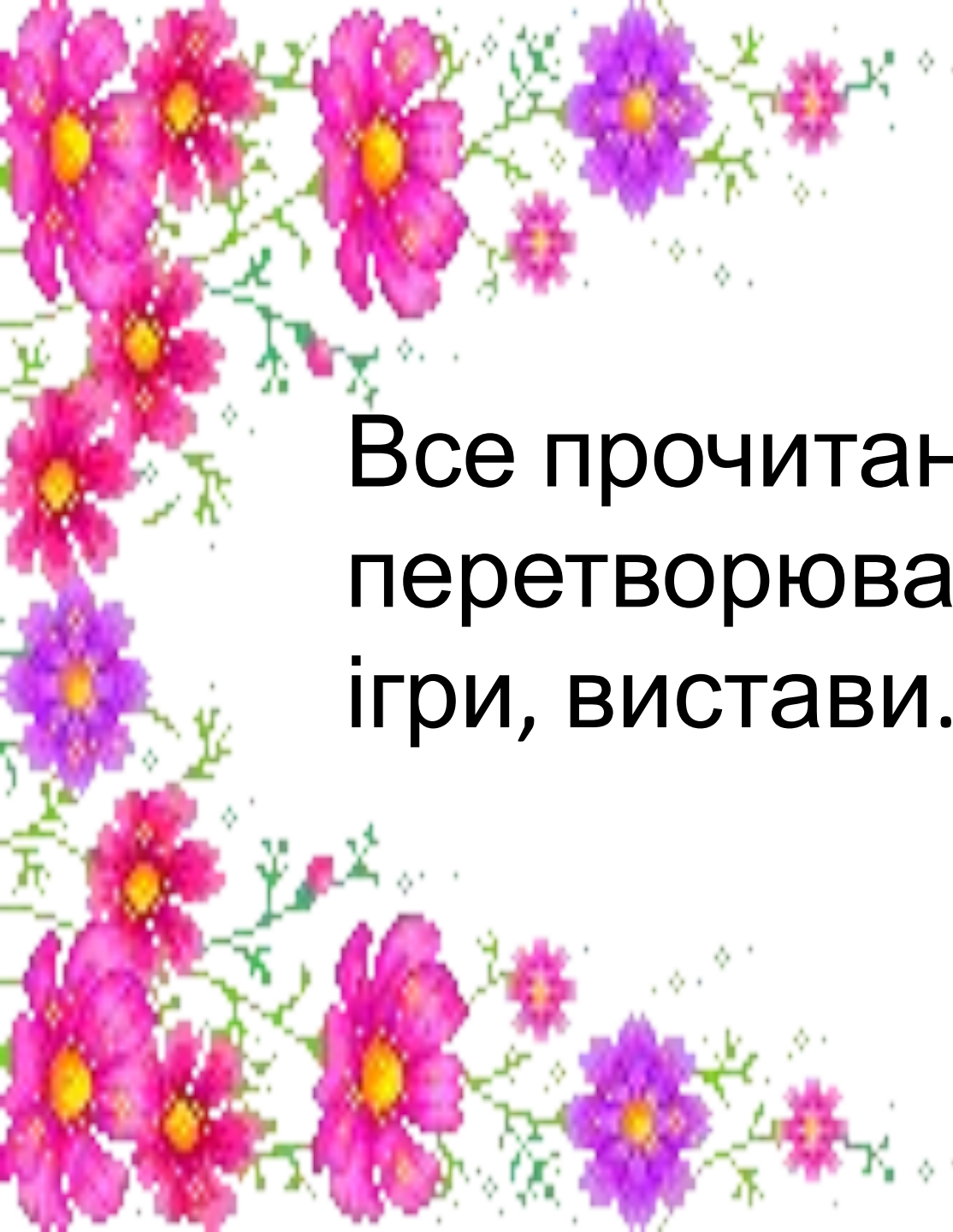

ДИТИНСТВО

Сім'я мала домашню бібліотеку, у якій було багато художньої, наукової та дитячої літератури.

З дитинства любила слухати казки, читати книги і завжди мріяла стати учителькою.

A decorative border of stylized flowers in shades of pink and purple with yellow centers, set against a white background with small green leaves and diamond-shaped accents. The border runs along the left and top edges of the page.

Все прочитане одразу
перетворювали на веселі
ігри, вистави.

Зі спогадів письменниці:

"Писати я почала дуже рано, як тільки вивчилася читати, а читала я з чотирьох років... Псувала на своє безліч паперу... і в шість років вирішила видавати свій журнал. Він називався "Гриб". Мій журнал, правда, після кількох номерів "прогорів"... Але я продовжувала писати нескінченні повісті... Найбільше любила грати в ляльки та писати повісті."

Освіта

□ Навчалася в **гімназії**, потім у **робітничій школі**.

□ **1922** року вступила до **Полтавського інституту народної освіти**

У **1926** році закінчила факультет соціального виховання **Харківського інституту народної освіти**, у **1931** році — аспірантуру при Українському науково-дослідному інституті педагогіки, керувала секцією дитячої літератури у Київській філії цього інституту.

Мати двох дітей – доньки Валерії та сина Тарасика

**Батько дітей загинув в роки
війни**

Робота:

Була вихователькою в дитячій колонії імені Горького під керівництвом Антона Макаренка..

У **1932–1939** працювала у видавництві «Молодий більшовик»,

у **1947–1951** роках — у журналі «Барвінок».

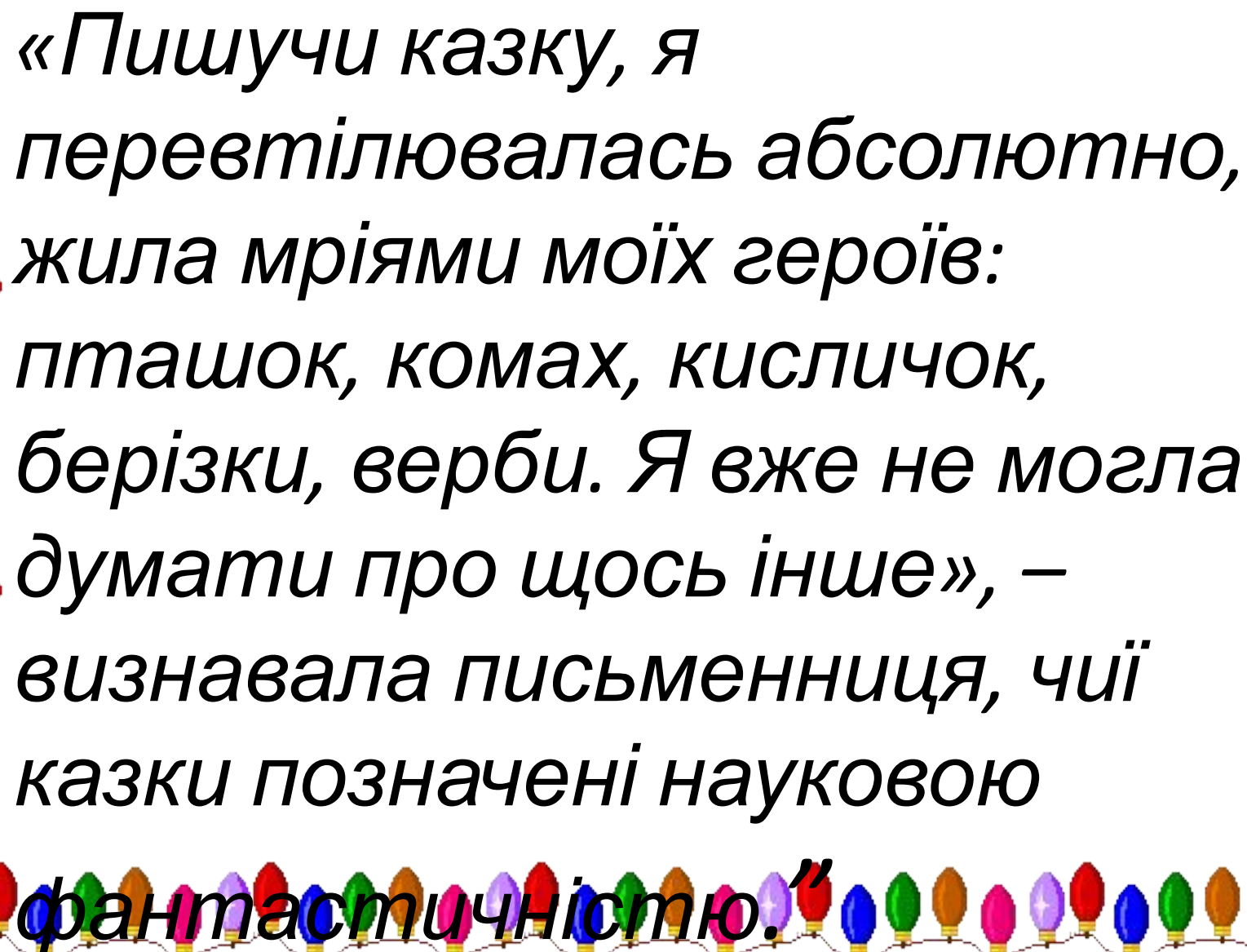

З 1925 року -
почала
друкуватися.
Друкувалися
книги, які пізніше
увійшли до збірки
казок "Лісові"

- Друкується з 1925р. Належать численні книжки оповідань, казок, повістей для дітей та юнацтва: «Майка та жабка» (1930), «Дитячий садок» (1931), «Черевички» (1933), «Лісові казки» (1934), «Великі очі» (1936), «Джмелик» (1937), «Три бажання» (1940), «Куди літав журавлик» (1947), «Казки» (1958) та ін.

*«Пишучи казку, я
перевтілювалася абсолютно,
жила мріями моїх героїв:
пташок, комах, кисличок,
берізки, верби. Я вже не могла
думати про щось інше», –
визнавала письменниця, чиї
казки позначені науковою
фантастичністю.»*

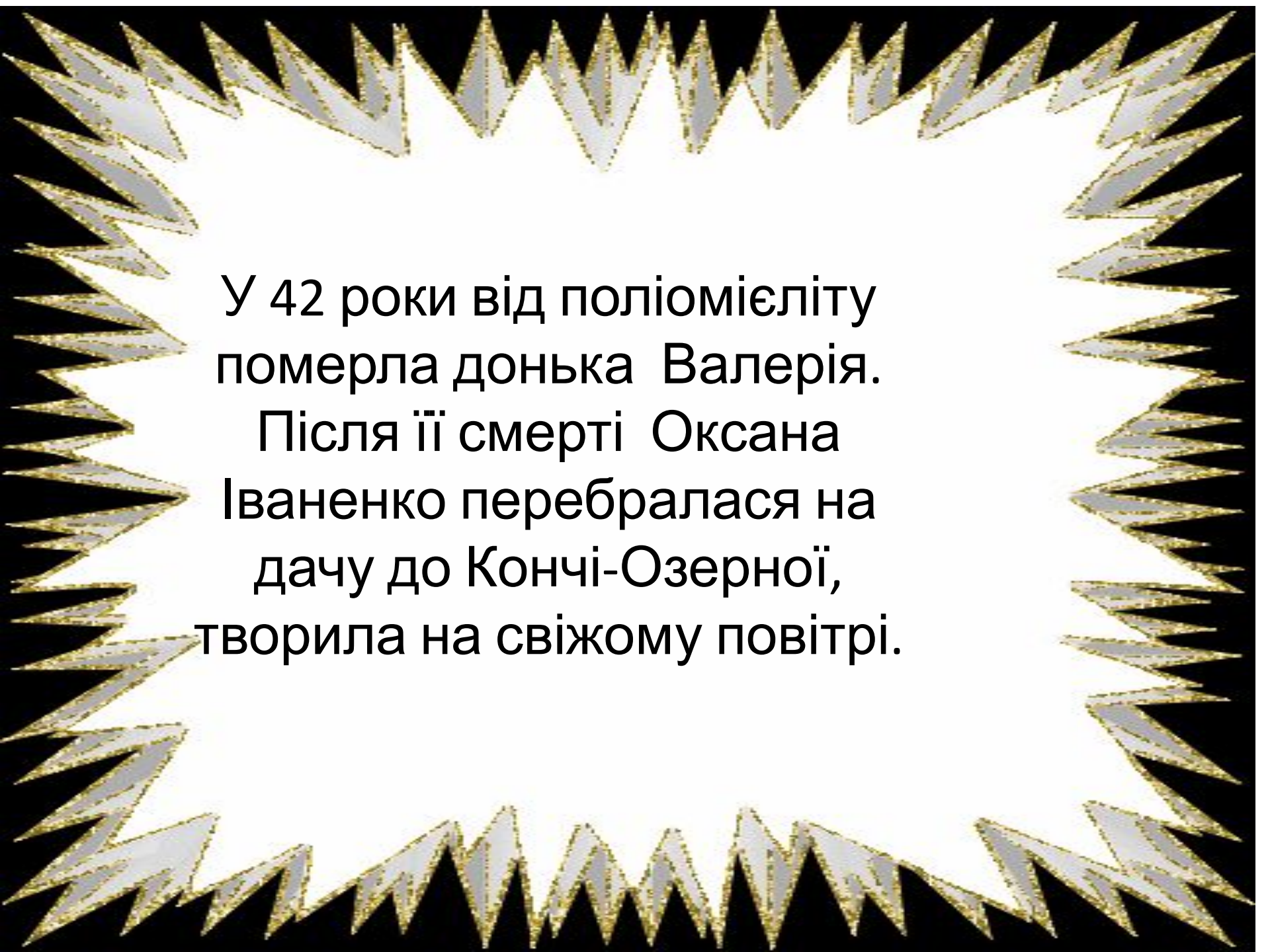
1937 - 1957

**Жила у Києві у будинку
письменників Роліт**

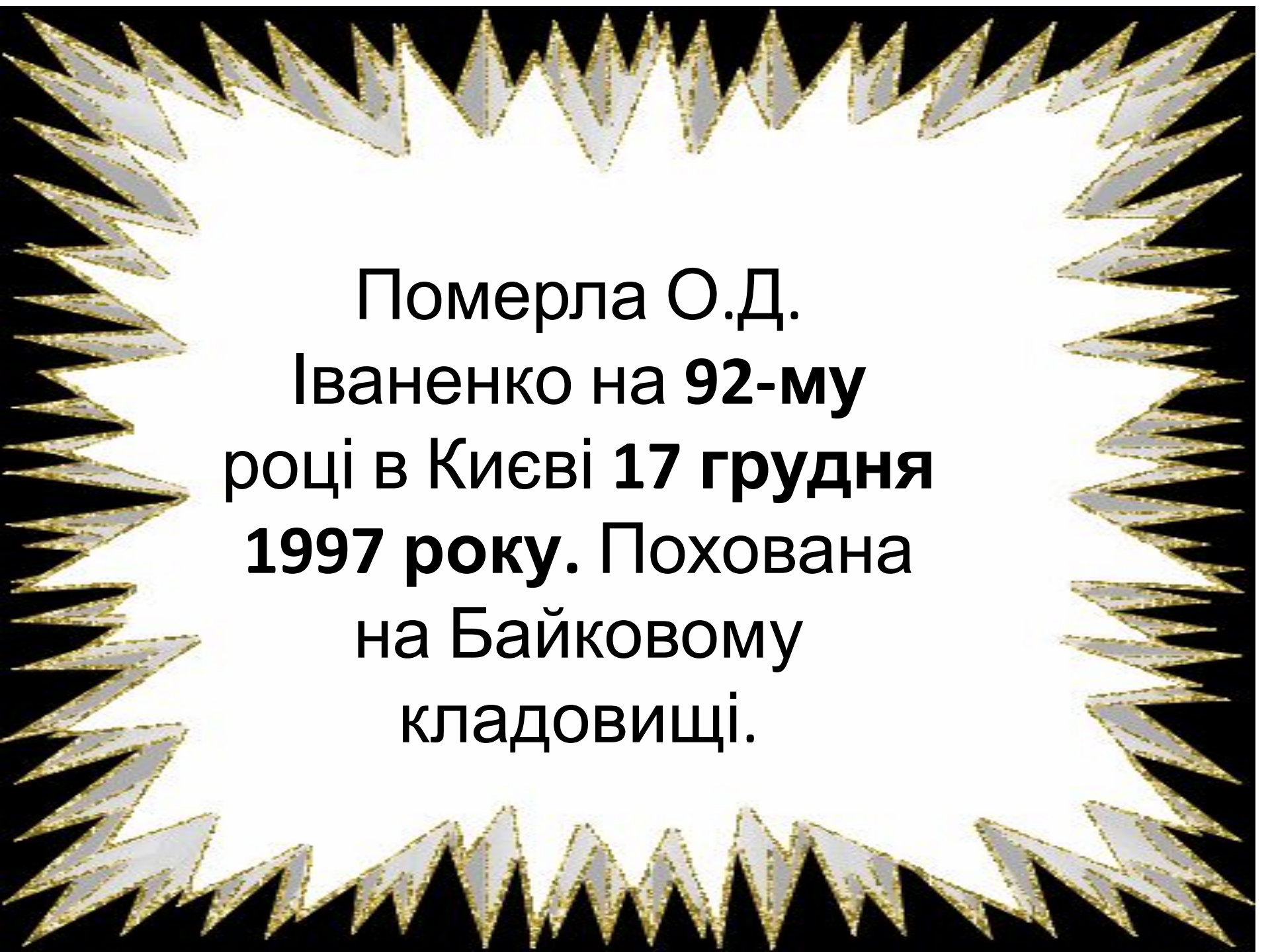

Товаришувала з Наталею Забілою

У 42 роки від поліомієліту
померла донька Валерія.
Після її смерті Оксана
Іваненко перебралася на
дачу до Кончі-Озерної,
твори́ла на свіжому повітрі.

**Померла О.Д.
Іваненко на 92-му
році в Києві 17 грудня
1997 року. Похована
на Байковому
кладовищі.**

ТВОРЧА СПАДЩИНА

**Оксани
Іваненко**

Увеличить (18.3 кбайт)

КУДАМ ЗНИКЛО МОРЕ

Ірына Іванова

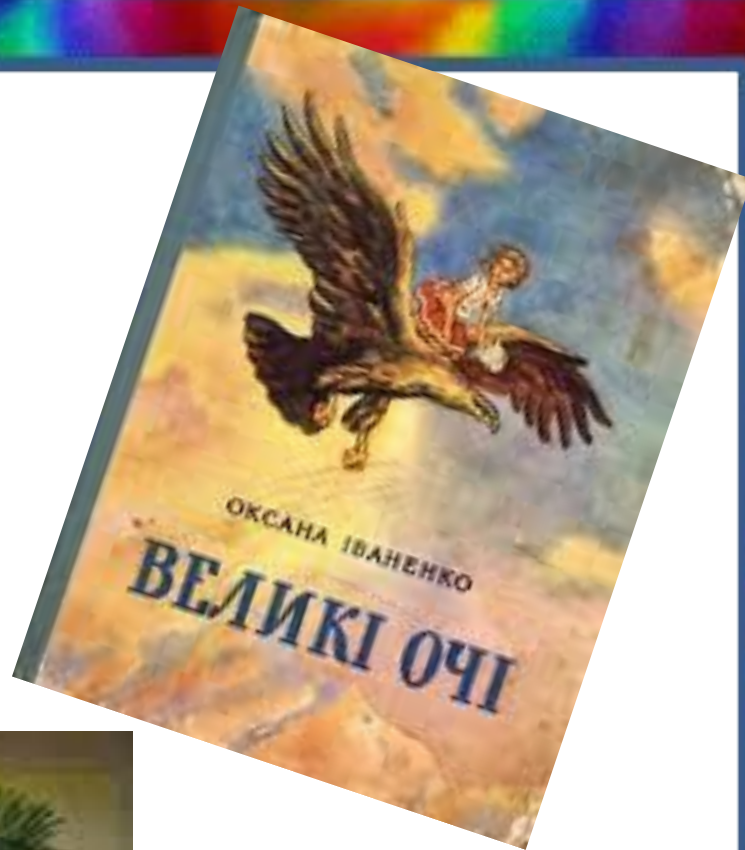
Дзяліца Дзяліца

88С

Оксана Іваненко – майстерний казкар, талановитий романіст, перекладач, щира і життєрадісна людина.

A decorative border surrounds the text, featuring a repeating pattern of small pink diamonds and hearts. Larger, stylized heart and diamond shapes are scattered throughout the background, some appearing to float or be part of a larger design.

**Раджу
прочитат
и**

Перекладала казки Андерсена та Братів Грімм

Нагороди:

- 0 Лауреат літературної премії імені Лесі Українки (1974; за повість «Рідні діти», роман «Тарасові шляхи» та «Лісові казки»). Лауреат Шевченківської премії (1986; за книгу «Завжди в житті»).

Автор презентації

o Бібліотекар Ревнівської ЗОШ

Опарієнко Ірина Анатоліївна